

Περίληψη: Ο Λογικές Έρευνες (1900-01) του Χούσερλ παρουσιάζουν σημαντικές αλλαγές σε σύγκριση προς το πρώτο έργο του τη Φιλοσοφία της Αριθμητικής (1891). Το παρόν άρθρο πραγματεύεται δύο γνωστές “καινοτομίες” της θεωρίας των Λογικών Ερευνών, στη βάση των οποίων ο Χούσερλ έλυσε δύο αντίστοιχα θεωρητικά προβλήματα που χαρακτήριζαν την πρώιμη θεωρία του για τη φύση του αριθμού. Πρώτη είναι η καινοτομία αναφορικά με την εισαγωγή της έννοιας της ιδεοποιητικής αφάιρεσης, με την παράλληλη ανάδειξη των σημασιακών κατηγοριών και των αντικειμενικών ειδών. Δεύτερη είναι η καινοτομία αναφορικά με τη διεύρυνση της έννοιας της εποπτείας και την εισαγωγή, με ρητό τρόπο, αντικειμενικών συστώχων των ανώτερης τάξης συνθετικών ενεργημάτων. Οι αναλύσεις που ακολουθούν επιχειρούν μια συνθετική πραγμάτευση αυτών των δύο διαφορετικών διαστάσεων της εξέλιξης της χουσερλιανής σκέψης. Με την λεπτομερή εξέταση της υπέρβασης του ψυχολογισμού του πρώιμου Χούσερλ και της θεμελίωσης της ειδητικής-περιγραφικής φαινομενολογικής μεθόδου, θα μπορέσουμε τελικά να κατανοήσουμε τον τρόπο με τον οποίο ο Χούσερλ αντιμετωπίζει την Αριθμητική στην ωριμότερη θεωρία των ΛΕ.

